

PET STOPENJ DUHOVNEGA NAPREDKA

Vesolje je univerza, na kateri je vsako človeško bitje študent. Vsak študent je vpisan na izbrano študijsko smer in diplomira. Vsakdo izbere smer, ki mu je najbolj všeč. Toda ne glede na različne smeri je nekaj skupno vsem, eno skupno prizadevanje in cilj: diplomirati iz Božanske Ljubezni.

Ljudje v vojski opravljajo različna dela glede na hierarhijo činov. Toda ne glede na delo, bodisi pralca oblek, kurirja, stražarja ali poveljnika, so disciplinske vaje na slovesnem mimohodu in sposobnost uporabljanja puške osnovna zahteva za vse. Enako je na kozmični univerzi. Čeprav obstajajo znanstvene, politične, ekonomske in druge študije, je duhovno znanje tisto, ki je temelj vseh. Tudi na duhovnem področju obstajajo posebni predmeti. Obstaja posebna skupina petih predmetov, in sicer **posvetitev, predanost, disciplina, razločevanje med dobrim in slabim ter odločnost**. Kdor obvlada teh pet predmetov, je pripravljen za sprejem Božje ljubezni.

POSVETITEV

Posvetitev pomeni darovanje. Takoj, ko je Svami prispel v avditorij (Sai Baba običajno govori o sebi v tretji osebi. Op. prev.), so mu učitelji in učenci darovali cvetje in ga pozdravili. Cvet je simbol srca. Ko Bogu ponudiš cvet srca, bi moralo biti srce očiščeno škodljivcev, kot so želje, sovraštvo, zavist, pohlep in podobno. Bogu ali tistim, ki jih častimo, ponudimo samo čiste rože. Cvet srca je podvržen napadom dveh zlobnih bitij – eno je ošabnost, drugo je zavist. Ošabnost je osnovana na osmih različnih dejavnikih: bogastvo, telesne sposobnosti, poreklo, izobrazba, telesna lepota, moč in pokora. Med njimi je ošabnost zaradi bogastva in izobrazbe najbolj vredna prezira. Dokler ta ošabnost prevladuje, je nemogoče prepoznati Božanskost oziroma svojo duhovno resničnost. Ošabnost je velika ovira med posameznikom in Bogom. Potrebno jo je uničiti v celoti.

IZOGNITE SE OŠABNOSTI

Še ena obžalovanja vredna slabost, ki povzroči človekov propad, je ošabnost zaradi bogastva. Vsem oblikam ponosa, ki temeljijo na poreklu, bogastvu, moči ali izobrazbi, se morate takoj odpovedati. Šele ko človek žrtvuje ta sebični ponos na oltarju Božanskega, lahko spozna svojo pravo naravo. Takšna žrtev je prvi korak na duhovnem potovanju.

PREDANOST

Nato je na vrsti predanost Bogu. To je najvišja oblika vaše ljubezni. /.../ Predanost pomeni nenehno premišljevanje o Bogu. /.../ Predanost pomeni ljubeče razmišljanje o Bogu, ponavljanje Njegovega imena, čaščenje in pokora. Služenje Bogu je najvišji izraz predanosti. Ne obstaja nič, česar ne bi mogli doseči z ljubečim služenjem Božanskemu. /.../ Predanost Bogu ne vključuje le petja svetih imen in čaščenja božanstev. V današnjem času izvirajo tovrstne oblike predanosti iz samoljubja in sebičnosti. Resnična predanost pa mora biti brez vsakršne sebičnosti. Naključnemu opazovalcu so vsi ljudje videti kot verniki, polni ponižnosti in pobožnosti. Toda v notranjosti so srca ljudi drugačna. Če nekega študenta ocenjujemo po njegovih ocenah, ga lahko visoko uvrstimo. Toda če pogledamo njegovo obnašanje, je to morda neprimerno. Enako se nam lahko zazdi, da je nekdo veren, če sodimo le po zunanjih dejanjih. Toda njegovo ali njeno srce in um sta lahko polna zlobe. Takšno neodkritosrčnost moramo opustiti. Tako navznoter kot navzven moramo gojiti enako ljubečo predanost Bogu. Predanost ni nekaj, kar bi razglašali ali razkazovali. Predanost Bogu, ki čuti potrebo, da se hvali pred drugimi, lahko vodi v katastrofo. Resnična predanost mora biti izraz ljubezni tako navznoter kot navzven.

DISCIPLINA

Nato je na vrsti disciplina. /.../ Zjutraj, ko vstanete, se morate umiti, meditirati o Bogu in se nato posvetiti svojim vsakdanjim dolžnostim. Ni priporočljivo vsak dan spreminjati dnevno rutino. Ne bi se smeli en dan zbujati ob neki uri in naslednji dan ob drugi. Dnevne dejavnosti moramo opravljati po istem urniku. Takoj po jutranjih opravkih bi morali v mirnem in tihem vzdušju jutra posvetiti vsaj nekaj minut ljubeči meditaciji o Bogu. Temelj človeškega telesa so pravila in samoobvladovanje. Temu moramo strogo slediti v vsakodnevnem življenju.

RAZLOČEVANJE MED DOBRIM IN SLABIM

Nato je na vrsti pravilno razločevanje. Svet je mešanica dobrega in slabega, veselja in žalosti, pravilnosti in nepravilnosti, zmage in poraza. V svetu, polnem takšnih nasprotij, se mora človek nenehno odločati med tem, kaj je prav in primerno, ter kaj je napačno in nezaželeno. Človek, ki nima takšne sposobnosti razločevanja, je kot žival. Ne bi se smeli pustiti voditi umu, temveč bi morali slediti navodilom svojega razuma. Dokler sledite umu, ne morete doseči Boga. Mladina v svojih nežnih letih vse prehitro sledi muhavosti uma. Mladi ne sledijo svojemu razumu. Posledica tega je, da so podvrženi raznim vznemirjenjem in razočaranjem. Zato se morajo naučiti uporabljati svojo moč pravilnega razločevanja med dobrim in slabim. „Sem človeško bitje. Sem tudi študent, ki želi znanje. Kako naj se v takem položaju vedem, da si pridobim spoštovanje drugih?“ To so vprašanja, ki bi si jih moral zastaviti vsak študent. Ob vsaki priložnosti bi se moral spraševati, katera je prava smer in čemu se ogniti. Po pravočasnem poizvedovanju bi se moral odločiti, kaj narediti in kam iti. Po pridobljeni diplomi se ne bi smel obnašati kot nepismen in neizobražen človek, temveč v skladu s svojim znanjem. Ponižnost je merilo prave izobrazbe. Brez ponižnosti izobrazbi manjka sij. Pravilno razločevanje je bistveno za vsakega študenta in izobraženega človeka.

ODLOČNOST

Odločnost je kakor vajeti za konja. Ko želite nekaj doseči, morate biti odločni in vztrajni, da si to zagotovite s svojim trudom. Za dvome in obotavljanja ne sme biti prostora. Na tem svetu ni ničesar, česar ne bi mogli doseči s trdno odločnostjo.

Začnete s posvetitvijo, končate z odločnostjo. Ni koristi, če se zanašate le na knjižno znanje ali zgolj na intelektualno bistrost. Močno morate verovati v Boga kot temelj vsega.

Obstaja ena vrsta mrčesa, ki napade liste in veje drevesa. Obstaja druga, ki uniči korenine. Tako je tudi hinavščina človeški mrčes, ki pokvari dobrega človeka. Hinavec ni le igralec. Navzven se izdaja za slednika, v resnici pa je hudoben. Živi dvojno življenje. Druženje s takšnimi ljudmi je nevarno. Veliko dobrih ljudi je propadlo, ker so se družili s takšnimi hinavci.

POSVETNA IN BOŽANSKA LJUBEZEN

Obstajata dve vrsti ljubezni: ena se nanaša na fizično in druga na božansko. Vse strahove in zablode, ki prizadevajo svet in ves nered in nasilje, ki danes prevladujeta, lahko v prvi vrsti pripišemo fizičnim navezanostim. Le-te so odgovorne tudi za nepoštenost, podkupljivost in druge oblike zla, ki divjajo po družbi. Pretirano poudarjanje fizičnega povzroči škodo v državni upravi in celo v mednarodnih odnosih. Božanska ljubezen ne pozna razlik med posamezniki ali narodi. Egoistične navezanosti in sebičnost so korenina vseh človeških težav in sporov. /.../ Telesno ljubezen je nujno strogo omejiti. Kakšno korist bi imeli od telesa, če v njem ne bi bilo božanske zavesti? Bilo bi nekoristno kakor šola brez učiteljev, kmetija brez vode, tempelj brez oltarja. Razviti morate božansko ljubezen. Odločno morate stremeti k svojemu cilju. Le takrat bosta vaša predanost in disciplina obrodili sadove. Razkazovanje vaše

predanosti nima nobenega smisla. Povsem brez pomena je, če ste človeški le na zunaj. Postati morate človek v svojih dejanjih in občutkih. Posvetite svoje življenje tako, da izboljšate svoje vedenje in očistite svoje misli in dejanja. Le to je prava predanost Bogu, ki vas bo pripeljala do samospoznanja.

Prashanti Nilayam, 16. januarja 1988